

Endvidere er i Rigsdagssamlingen 1908—09 indbragt følgende 5 Andragender:

1.

Til Regering og Rigsdag.

Undertegnede Foreninger af privilegerede Gæstgivere og Kroværter paa Landet i Danmark tillade sig herved ved undertegnede, af Fællesbestyrelsen paa dets i Skanderborg den 24. f. M. afholdte Møde nedsatte Udvalg at fremkomme med følgende Andragende til den høje Regering og Rigsdag i Anledning af det af Indenrigsministeren i indeværende Rigsdagssamling paa ny forelagte Forslag til Lov om Beværtning og Herbergeri samt om Handel med stærke Drikke.

Ved Lovforslagets §§ 11—15 gives der ganske nye Regler for Meddelelse af Bevilling til paa Landet at drive Beværtning med stærke Drikke saavel som til sammesteds at drive Herbergeri med Udsækning af stærke Drikke til de herbergerende, Regler, der i Virkeligheden give den Klasse næringsdrivende, som vi repræsenterer, en i høj Grad ugunstig Særstilling, sammenlignet med Landets andre næringsdrivende.

Vi skal søge at paavise dette ved følgende Bemærkninger til de enkelte af de nævnte Paragraffer:

ad § 11. Bestemmelsen om, at Bevillingen kun gives for et Tidsrum af 5 Aar, vil være intet mindre end ganske ødelæggende for vor Næring. Ingen kan i Virkeligheden tænke paa at grundlægge en Beværtnings- eller Herbergeringsvirksomhed, naar han skal være udsat for efter 5 Aars Forløb at komme af med sin Bevilling. De første 5 Aar ville hyppigt, ja som Regelen, medgaa til at faa Forretningen dreven op, saa den kan tilfredsstille baade dens Indehaver og — ikke mindst — Publikum. Og naar saa dette er lykkedes, ja, saa staar Værten efter 5 Aars Forløb og ved ikke, om han maa fortsætte eller ej. Man indvender ikke, at det jo altid staar vedkommende frit for at søge om Bevilling uden Ret til Udsækning af stærke Drikke, hvilken Bevilling ikke er undergivet den omtalte Indskrænkning. Det er nemlig ubestrideligt, at en saadan Bevilling ikke kan erstatte en Bevilling med Ret til Udsækning af stærke Drikke. Folk ere nu en Gang ikke alle Afholdsmænd og ville følgelig ikke alle være tilfredse med, om den Beværter eller Gæstgiver, som de hidtil have søgt, maa se sig nødsaget til at afvise deres Forlangende om til den Mad, de forlange, at nyde de Sorter Drikke, som de nu en Gang — uden derfor at mene sig fortjente til at kaldes fordrukne — foretrække for de „skattefri“.

Vi maa derfor paa det indstændigste anmode om, at Bevilling til Beværtnings- og lignende Næring med Ret til Udsækning af stærke Drikke maa blive fri for en saadan Indskrænkning som den, at den kun kan gives for 5 Aar — en Indskrænkning, som sikkert ikke har Sidestykke ved nogen anden borgerlig Næring, og som i øvrigt Lovforslaget selv ikke har fundet det nødvendigt at indføre for Købstædernes Vedkommende, uden at det ses, at en Gøren Forskel i den Retning mellem Købstæderne og Landet er begrundet. Vi andrage derimod om, at man vil blive staaende ved den hidtil anvendte Regel, at Bevilling meddeles til Næringens Drift paa en bestemt Ejendom, og det er derhos vor Anmodning, at det maa blive fastsat, at Bevillingens Fornyelse ikke skal kunne nægtes i Tilfælde af Ejerskifte, eller naar Bevillingshaveren dør, efterladende sig Enke, der ønsker at fortsætte, forudsat, at vedkommende opfylder Bestemmelserne i Lovens § 9.

ad §§ 12—14. Det her indførte Princip, at en Afstemning mellem en Kommunes — mandlige og kvindelige — Beboere skal være afgørende for, om Bevilling skal kunne meddeles eller fornyes, er noget ganske ekstraordinært. Der maatte da foreligge ekstraordinære Forhold for at begrunde en saadan Bestemmelse. Men i saa Henseende synes det os straks paafaldende, at man her ligesom med Hensyn til Bestemmelsen i § 11 om Bevillings Meddelelse eller Fornyelse for 5 Aar har fundet